

Müntehir Kahraman ve Acının Kimliği

Doç. Dr. Araştırmanı Öneririm

16.06.2022

İnsan, korumak için öldürür. İnsan, korumak için ölür. Asker, korumak için teröristleri öldürür. Asker, korumak için şehit olur. Devrimci, emperyalistleri öldürür. Devrimci, devrim yapmak için davasına feda olur. Kamikaze pilotu.

Ortak nokta, ölümün olumlanmasıdır. Hani var ya, her durumda ahlaksızca, bencilce ve saçma bir şey olduğu anlatılagelen, yapılmaması için teşvik edilen ölüm. İşte o, böyle durumlarda olumlanır haldedir. Sistemin ikiyüzlülüğü.

Yaşamayı yüceltip üremeyi teşvik ederler. Soyun devamlılığı, tüketimin sürekliliği, dayatılan hakikatler... Yaşamak, sezgisel olarak iyidir çünkü öyle olduğu hakikati insanlara kodlanmıştır. Sezgiler iktidar tarafından yönetilir ve keskinleştirilir. Bogomiller ve Katharoscular doğan her çocuğun ardından yas tutarlardı. Artık öyle değil, her biri bir biriciktir ve yaşaması gerektir. Aslında, kendini biricik sanmak bir kuruntudan ibarettir.

Tüm bu yaşam teşvikine bakıldığında sistemin asıl hedefi, daha önce de konu edindiğim üzere, kolektif sürdürülebilirliktir. Bu sürdürülebilirlik amacının doğal sonucu ise yaşama teşvikidir, yaşamın yaşayanlar üzerinde bir otorite görevi görmesi gerekir. Kendini feda etmek, şehit veya kahraman olmak durumları ise tam olarak burada doğar. Alturistik intihar.

Birey, kendini toplumsal bağlamda anlamlandırır. Daha doğrusu, toplum, bireyi toplumsal bağlamda anlamlı olmaya zorlar. Kolektif, sürdürülebilirlik; süreklilik adına "biriciklerin" kendini feda etmesi gerekse bile. "Toplum kendi çıkar ve tinsel, töresel tutkuları için kişiyi güdümler." Fedailik yoluyla ölüm, en büyük erdem olur.

"Biricik -fedai- bireylerin" adları, anılmaya başlar. Tarihe geçerler; tarihi yazanlardır -tarihi "biz" yazdık, fedai olanlar onlar olmasına rağmen. İktidarın dayattığı kolektif sürdürülebilirlik adına kendini feda eden biricik, yeni bir kimliğe bürünür. Artık sadece kendisinden ibaret değildir o; çektiği acı ile birlikte, yukarıda değindiğim üzere, toplumsal bağlamda yeni bir kimlik kazanmıştır -kazanmaya şartlanmıştır.

Acı, başlı başına bir kimlik sahibidir. Bu kimlik, acıyı çeken kişinin kimliği ile birleşerek üst bir kimlik oluşturur, ki bu da kahramanlık, şehitlik gibi kavramlarla anılır. Birey, kendi adına intihar ettiği vakit ise işler değişir. Onaylanan tek ölüm, kolektif sürdürülebilirlik adına olandır. "Biricik" olmanın kendi hisleri bu durumda bir anda dışarıda tutulur, toplum akla geliverir. Bencil olması gereken "biricik" değil toplumdur.

Varlığın, varlığımızın ikiyüzlülüğüdür bu. Üstüne üstlük kahramanlık kavramı, "hayatta bir yere

gelememiş” ”biricik” kişiler adına bir çıkış kapısıdır. Kendilerini bulma fırsatı. Kahramanın ölümünden acı doğar, birey kendini acısıyla kimlikleştirir.

Kendini toplum adına öldürmenin en büyük erdeme dönüşümü. Bu erdemin ikiyüzlülüğünden, iktidarın dayatımından ancak inisiyatif kullanarak yani hile yaparak kurtulabiliriz. Hume, intihar karşıtı iddiaları değerlendirirken, ”toplumsal görev/sorumluluk sahipliği” argümanının bu görevi sağlayamayacak kadar kötü durumda olan insanları kapsayamayacağını önerir. Buradaki kıstası, yani toplumsal bağlamda işe yarar olup olmadığına kim karar veriyor peki? İşe yaramaz biri olduğumu iddia edersem, kendimi ortadan kaldırmam, toplumun yükünü hafifletmek olmaz mı?

İntihar bombacısını veya kamikaze pilotunu hayal edin. Etrafında bulunan ve kolektif sürdürülebilirliğe karşı tehlike taşıyan her şeyi, kendileri ile birlikte ortadan kaldırırlar. O halde, tehlikenin kendisi olduğunu söyleyen müntehir, intihar ederek yine en büyük erdemi gerçekleştirmiş olur. Hatta, bunu diğer kahramanlık yöntemleri ile kıyaslayabiliriz. Kendini tehlike olarak görmeyen ancak kendisini tehlikenin ortasına atan biri, fanatizmin kurbanıdır. Fanatizm, insan zihnini büyüleyen, mitlerin peşinde koymasını sağlayan hissiyattır. Oysa kendisinin tehlike olduğunu düşünen biri, fanatizm ve yaşama bağlı-

lık ile mücadeleye girişir. Fanatizmin yaşama bağlılığa üstün gelmesi, açık bir şekilde fanatizmin diğer fanatiklere üstün gelmesinden daha zor bir durumdur. O halde, kendini öldürmek gerçekten de en büyük erdeme, en büyük kahramanlığa dönüşür. Kendini öldürerek kahraman olan biri, aslında sistemin çarkına anarşist bir müdahalede de bulunmuş olur çünkü belirttiğim üzere bu aslında sistemden kurtulmak amacıyla yaptığı küçük bir hiledir. Sistemi, sistemin kuralları ile yenen anarşist.

Anarşist Kütüphane

Doç. Dr. Araştırmanı Öneririm
Müntehir Kahraman ve Acının Kimliği
16.06.2022

21.06.2022 tarihinde şuradan alındı:
docdrarastirmanioneririm.substack.com

tr.anarchistlibraries.net